

[Birte Weiss]

slaget til behandling, hvad formålet med dette sammensurium af mistænkeliggørelse og politisering egentlig er. Formålet er, at man vil lave propaganda for en lytterkomité. Han vil bruge – eller man skulle måske snarere sige misbruge – folketingets partier til sit radioråds- og klagecirkus. Han vil have os til at hoppe på den her i dag én gang til, simpelt hen, sådan at de partier i folketinget, der går ind for den nuværende radioordning, skal bringes i defensiven, skal bringes i forsvarsposition og dermed indirekte komme til at medvirke til at skabe det indtryk i befolkningen, at der alligevel skulle være et eller andet galt med alsidigheden i Danmarks Radio.

Det er et indtryk, som man jo med en vis fermhed har fået rundspredt, og det endda på trods af, at de samfundsdebatteer og kontroversielle programmer i Danmarks Radio er i mindretal – i beklageligt mindretal, vil vi sige i socialdemokratiet. Langt størsteparten af programmerne er helt uden spørgsmålstegn ved det bestående, er bekræftende over for systemet og autoriteterne, eller også er de i politisk forstand ligegyldige.

Takket være hr. Erhard Jakobsens propaganda, som man også her i dag forsøger at lokke os med på, er det vel lykkedes at få i hvert fald en del af befolkningen til først og fremmest eller alene at fæste sig ved de udsendelser, der sætter spørgsmålstegn, selv om det er ganske få, og bruge dem til at føre en slags bevis for, at der skulle være en politisk skævhed i programvirksomheden.

I det forum, som det er blevet pålagt at anlægge en helhedsvurdering af radioens og TVs programmer, nemlig radiorådets programudvalg, sker der imidlertid det, hver gang vi skal drøfte den, jeg havde nær sagt stadige klagestrøm fra hr. Erhard Jakobsen og fra lytterkomiteen, at de bliver afvist uge efter uge, måned efter måned og år efter år. Og hvorfor så det? Ganske enkelt fordi det viser sig efter nøje granskning og gennemgang, efter at båndene er aflyttet, efter at udsendelserne er set én gang til, at der simpelt hen ikke er det ringeste kød på sagen.

Men alligevel opnår klagerne til en vis grad det, der har været formålet med det hele, nemlig at man skaber usikkerhed i befolkningen, og det er jo en ganske god mark til bagefter at så mistænkeliggørelse i; propagandavognen kan derefter køre videre. Sådan

er metoden, og det sagde hr. Erhard Jakobsen som sagt også selv, sidst vi behandlede dette lovforslag i folketinget, i marts 1979. Hr. Erhard Jakobsen sagde (Folketingstidende 1978-79, sp. 7612):

»... bemærkninger, at det nok var en forlængelse af Aktive Lyttere og Seeres kampagne, er faktisk ganske berettigede. Det er som sådan, det er tænkt. Enhver ved naturligvis, at vi ikke kommer igennem og får flertal her i salen...«.

Replikken sluttede (sammesteds sp. 7616):

»... skal jeg anbefale ikke at gennemføre forslaget...«.

Jeg må være helt sikker på, at centrum-demokraterne på den baggrund ikke kan fortænke socialdemokratiet i, at de ikke endnu en gang går ind i en substansdrøftelse af det forslag, som man selv tager afstand fra, hvis vi skal tage hr. Erhard Jakobsens ord, sidste gang vi behandlede det, for pålydende.

Dagens andet forslag er også en gammel kending. Det er fra de konservative, og det går ud på at bryde monopollet. Det skal jeg heller ikke føje ret mange bemærkninger til. Vi mener i socialdemokratiet fortsat, at Danmarks Radios eneret til at sende radio- og TV-programmer bør opretholdes, men vi vil da gerne være med til at drøfte nye måder at organisere det på.

Også denne gang ser vi i forbindelse med det konservative forslag det argument, at et monopolbrud vil betyde en ny, positiv konkurrence. Det gælder egentlig heller ikke rigtig, al den stund der allerede i dag foregår en daglig, livlig konkurrence imellem de enkelte afdelinger og de enkelte redaktioner på Danmarks Radio.

Ønsket om en reklamefinansiering er vi også fortsat modstandere af, dels fordi vi mere generelt er modstandere af en kommercialisering af kulturlivet, dels fordi det i praksis vil komme til at undergrave en i forvejen skrattende dagspresse.

I øvrigt skal jeg henvise til de bemærkninger, jeg er kommet med om den samme sag ved diverse radiolovsbehandlinger her i tinget inden for det sidste år.

Det sidste forslag, fremskridtspartiets forslag om at styrke Danmarks Radios revision, bygger på den forkerte forudsætning, at der skulle være en eller anden form for hemmelighedskræmmeri i forbindelse med Danmarks Radios regnskaber. Det er, som mini-